

Søren Pape Poulsens tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Søren Pape Poulsen
Statsministerkandidat og
formand for Konservative

Dato

6. oktober 2022

Sted

Folketingssalen

Man kunne jo føle sig umådelig meget fristet til at fortsætte denne parforholdsdiskussion. Men jeg vil faktisk begynde der, hvor statsministeren slap. Det er sådan set også min plan med den her valgkamp, at vi ender der, nemlig at jeg tager over, hvor statsministeren slipper. Så vi kan lige så godt begynde nu. Statsministeren holdt en god tale i tirsdags om tre af vores gode kollegaer og om de kriser, vi står over for, men det, der manglede, var løsninger, så der er grobund for at holde en tale i dag, en tale om fremtiden og om kriser, men også om håb.

Hr. Bertel Haarder er som bekendt ikke født i går, hverken på den ene eller den anden måde, men hvert år fødes der ny en ny Bertel - havde jeg nær sagt. Der fødes i hvert fald hver dag mere end én ny dansker. Der fødes et kæmpe potentiale i alle ordets bedste betydninger. Og sidste år blev 14 børn faktisk også døbt Bertel. Ni blev i øvrigt døbt Henrik, og en blev døbt Marianne. Om det så ligefrem betyder, at der er blå flertal, skal jeg selvfølgelig ikke gå mere ind i.

Jeg synes, at vi skal diskutere og debattere, hvilken verden de børn vokser op i. De vokser op i et trygt Danmark, men i en usikker verden, hvor Ruslands krig mod Ukraine sætter en tyk streg under, at vi har brug for NATO. Geopolitiske konflikter har betydning for vores forsyningskæder og adgangen til råstoffer og for prisen for varmen herhjemme. Klimaudfordringer og migrantstrømme kan presse skrøbelige lande og senere Danmark. USA vender i stigende grad blikket mod Kina, og her i Europa skal vi være mere indstillet på at klare os selv. Det er de små børn heldigvis for små til at forstå, men det er deres forældre ikke, og sammen har vi et ansvar for, at vi skaber en mere sikker verden, for det er den verden, og det er det Danmark, de børn skal vokse op i.

Men midt i en krisetid skal vi holde fast i, hvem vi er. Jeg ved, at vi bredt kan samles om at elske Danmark. Det kan vi her i Folketinget, men også alle andre steder i Danmark. Vi synes grundlæggende, at vi har det godt. Det, vi skal tage stilling til i denne valgkamp, er, hvordan vi også fremover har råd til vores velfærd, og hvordan vi sikrer, at dansk økonomi – danskernes privatøkonomi og dansk erhvervsliv – er robust nok til at stå igennem kriser. Vi skal huske, hvem vi er. Sammen er vi kommet igennem kriser før, også selv om det har betydet kartoffelkur, fastkurspolitik og beskæftigelsesreformer.

Jer, der er her i dag, ved, at priserne er steget. Herinde skal vi så svare på, hvem der så vil hjælpe jer med at betale regningerne. Det vil jeg til en vis grad. En gennemsnitlig familie kan få en ekstra gasregning på 27.000 kr. denne vinter. En familie med to børn skulle sidste år betale 10.000 kr. for el, og den regning står ifølge Nykredit til at blive mere end fordoblet over det næste år. De advarer om, at de højere priser kan vælte mange danskeres privatøkonomi og tvinge folk til at opgive og flytte fra deres hjem. Det er den nye verden lille Bertel vokser op i, hvis dansk politik ikke retter fokus mod familiernes privatøkonomi.

Det kræver, at man på venstrefløjten løfter blikket op fra partiprogrammerne, for det her kan ikke løses med en stor udvidelse af den offentlige sektor. Kære statsminister, kære venstrefløj, vi vil gerne samarbejde over midten med jer, også om at håndtere, at der bliver flere ældre og kronikere. Alle med behov for hjælp skal have hjælp. For det her, Danmark, er dem, vi er.

Jeg har selv forældre, der mildest talt er oppe i årene. De er henholdsvis 86 år og snart 90 år – ja, på valgdagen fylder min far 90 år. Jeg forstår udmærket de ældres behov, så det kan vi da som minimum arbejde sammen om. Vi skal bruge flere penge på ældre og på sundhed, men det er jo ikke løsningen at udvide den offentlige sektor markant. I denne tid vender danskerne hver en krone i deres privatøkonomi. Virksomhederne spænder også livremmen ind. Det er kun udvidelsen af den offentlige sektor, der ikke har fået monteret bremsen, og det er ikke fair, og det er ikke ansvarligt. Der bliver brugt for mange penge i dansk politik.

Der er nu 90.000 mennesker, som går på arbejde hver dag, men som tjener mindre end det, man kan få på dagpenge. Vi har været vidne til, at arbejdsløse udlændinge har fået en forhøjelse af deres bistand, at der under regeringen er blevet ansat ca. 10.000 personer mere til at administrere den offentlige sektor.

Der er sendt varmecheck ud til personer stort set uden stigende varmeregninger. Derfor har Nationalbanken advaret mod regeringens ufinansierede initiativer. Det er alvorligt. Jeg synes, man bruger pengene forkert.

Mit parti og jeg har fremlagt en plan. Den er fuldt finansieret, og den sikrer en almindelig dansk familie mellem 11.000 og 13.000 kr. mere til sig selv hvert år. Hvis man hellere vil have en markant udvidelse af den offentlige sektor, er det selvfølgelig en ærlig sag. Jeg mener, det er den forkerte vej for et land, der allerede har en af verdens største offentlige sektorer. Jeg vil hellere sørge for, at de har råd til varmen hjemme hos lille Bertel, Marianne og Henrik.

Vores erhvervsliv har i årevis advaret om, at der mangler arbejdskraft. De var i 2019 klar til at ansætte 45.000 medarbejdere. De sidste 3 år er der alligevel kun tilført 1.700 ekstra personer til arbejdsmarkedet. Det er for dårligt. Det har kostet over 176 mia. kr. i tabt omsætning alene siden august sidste år. Det er penge, Danmark kunne have tjent. Den beskæftigelsespolitik, der føres i Danmark i dag, er ikke økonomisk ansvarlig. Vi skal have fokus på, hvor pengene kommer fra.

Mit parti har en plan, der skaffer 55.000 fuldtidspersoner ekstra. Med regeringens reformtempo på 1.700 fuldtidspersoner på 3 år vedtaget medgiver jeg, at regeringen godt kan matche mine løsninger. Den skal bare bruge omkring 100 år på det. Hvis vi medregner det nye konkrete forslag fra regeringen, der ikke er vedtaget, er man i mål i år 2043. Til den tid er lille Bertel vokset op, har taget en erhvervsuddannelse og er flyttet hjemmefra. Måske er han endda nået på højskole. Det kan vi ikke vente på.

Der er brug for, at vi gør vores bedste; der er brug for, at vi følger med tiden; der er brug for en ny politisk ledelse i Danmark. Når Bertel og de andre rødder er kommet ud af børnehaven og begynder at lære om Danmark, hvad skal de så lære? At deres statsminister ikke vil indrømme fejl, heller ikke, når hele familier græder og har mistet alt, heller ikke, når der er slået et hul i kassen på omkring 19 mia. kr., heller ikke, når en uafhængig Minkkommission på vegne af danskerne undersøger sagen og konkluderer, at landets statsminister groft har vildledt den danske befolkning? Det er ikke god ledelse, for det bærer på den lektie, at hvis man bare nægter, at man begår fejl, slipper man nok af sted med det hele. Er det de værdier, vi står for i Danmark? Er det det, børn skal lære? Det mener jeg ikke.

Uanset om man kigger efter sidemanden i matematiktimen eller stjæler en Snickers i brugsen eller dummer sig på anden vis, er løsningen ikke at vildlede, benægte og bryde loven. Så er løsningen at indrømme sine fejl, overholde reglerne og rette op. De principper gælder alle, også landets statsminister. Vi politikere er jo ikke hævet over de fælles spilleregler. Vi kan bære over med et barn, der skal opdrages og lære, hvordan man opfører sig. Vi forlanger jo selvfølgelig, at en statsminister tager ansvar for sine fejl, især når der er tale om en ufattelig skandale, der kan ende i en rigsretssag – en skandale, der har udløst et folketingsvalg, fordi der jo ikke længere er tillid til landets statsminister her i Folketinget. Ellers havde vi jo ikke valg nu.

Landets folkevalgte nyder ikke tillid. Vi skal have en statsminister, der tager ansvaret på sig, også når det kommer til mink. Tænk, hvis det skete. Det ville sende et klart signal til os andre, der lyder: Jeg ved det godt, og I har forstået det rigtigt, og jeg vil ikke forsøge at bilde jer noget andet ind; det var min skyld, og det tager jeg ansvaret for. På den måde er man med til at opretholde det, hr. Bertel Haarder kaldte det nordiske guld – den tillid, vi har til hinanden. Vi er formet af vores historie og vores tillidssamfund, men vi skal huske på, at det er vores pligt at vedligeholde det. Vi skal tilvælge det hver dag. Det er det, børn skal lære. Det vigtigste, vi har, er, at vi kan have tillid til hinanden. På den måde bekræfter man, at man vil leve op til det samme som alle andre. På den måde fortæller man, at her i Danmark er der med Grundtvigs ord lige værdighed i borg og hytte. Man bekræfter, at man går ind for de værdier, vores samfund er bygget på. Lad os få den indrømmelse i dag fra statsministeren.

Der er to veje i dansk politik. Begge veje vil Danmark det bedste, men løsningerne er forskellige. Jeg håber, vi kan få en valgkamp og en fremtid, hvor vi vil hinanden det bedste, hvor vi vil passe på de ældre og investere i sundhed, og hvor vi hjælper de danske familier ved at lette skatten, så det bedre kan betale sig at arbejde, så dansk økonomi får det bedre, og så der bliver råd til at betale de høje regninger. Jeg håber på, at man også tænker på de danske familier her i Danmark. Jeg tror på, at vi er sådan et land. Vi skal holde fast i at være ambitiøse, for kriser må ikke få os til at glemme, hvem vi er. Vi ønsker tryghed og en ledelse, vi kan stole på, og vi er ambitiøse, for jeg tror på Danmark. Tak for ordet.

Kilde
ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Debattale, Folketingstale, Folketingsvalg

Relateret

6. oktober 2022

6. oktober 2022

6. oktober 2022

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/soeren-pape-poulsens-tale-ved-folketingets-aabningsdebat-2022>